עין משפט
נר מצוה

לט א מיי' פ"ח מהלכות משכב ומושב הלכה ט:

מ ב מיי' פט"ו מהלכות טומאת אוכלים הלכה ח סמג עשין רמג:

מא ג מיי' פ"ח מהל' טומאת אוכלים הלכה יג:

מב ד מיי' פי"א מהל' שאר אבות הטומאה הלכה ד:

מג ה מיי' שם הלכה טו וש"נ מהלכות בכורים הלכה ד:

מד ו מיי' פ"ג מהלכות משכב ומושב הלכה ט:

מה ז מיי' שם פ"ד הלכה א וש"נ מהל' איסורי ביאה הלכה ד סמג לאוין קיא:

*וחלתה תלויה לא אוכלין ולא שורפין באיזה ספק אמרו בספק חלה מאי ספק חלה אביי ורבא דאמרי תרוייהו שלא תאמר בהוכחות שנינו כמו שני שבילין דהתם חולין גרידא נמי מטמו אלא בנשען *דתנן [א]זב וטהור שהיו פורקין מן החמור או טוענין בזמן שמשאן כבד טמא משאן קל טהור וכולן טהורין לבני הכנסת [ב]וטמאין לתרומה וחולין הטבולין לחלה כחלה דמו *והתניא *[ג]אשה שהיא טבולת יום לשה את העיסה וקוצה הימנה חלתה *ומניחתה בכפישה או באנחותא ומקפת וקורא לה שם מפני שהוא שלישי [ד]ושלישי טהור בחולין ואי אמרת חולין הטבולין לחלה כחלה דמו הא טמיתנהו אמר אביי [ה]כל שודאי מטמא חולין גזרו על ספקו משום חולין הטבולין לחלה והאי טבול יום כיון דלא מטמא ודאי חולין לא גזרו עליו משום חולין הטבולין לחלה והא מעת לעת שבנדה דודאי מטמא חולין ולא גזרו על ספקה משום חולין הטבולין לחלה דאמר מר *קבלה מיניה רב שמואל בר רב יצחק בחולין שנעשו על טהרת קדש ולא בחולין שנעשו על טהרת תרומה התם לא פתיכא בהו תרומה הכא פתיכא בהו תרומה ואיבעית אימא *הנח מעת לעת [ו]דרבנן: מתני' *רבי אליעזר אומר [ז]ארבע נשים דיין שעתן בתולה מעוברת מניקה וזקנה אמר רבי יהושע אני לא שמעתי אלא בתולה אבל

[תוספתא דחלה פ"א ה"ח]

[זבין פ"ג מ"ב]

[נ"ל והתנן]

[לעיל ה.]

וחלתה תלויה. כשעשאה בטהרה משום ספק הנולד לה ראשון: **באיזה ספק אמרו.** כלומר באיזה ספק הוצרכו לומר חלתה תלויה: **בספק חלה.** בספק טומאה הנוהגת בחלה ואינה נוהגת בחולין כגון נשען כדמפרש בסמוך דטהור לבני הכנסת ואסור לתרומה ואיצטריך לאשמועינן דאע"ג דלא נהגא בחולין גרידא הכא כיון דטבולין לחלה נהגא נמי: **מאי ספק חלה.** כלומר מאי קאמר: **שלא תאמר בהוכחות שנינו.** בספק טומאה מוכחת: **כגון שני שבילין.** אחד טמא ואחד טהור ספק הלך בטמא ספק הלך בטהור והא ספקא היא דמהניא בחולין הטבולין לחלה אבל טומאה שאינה מוכחת לא דהא לא איצטריך לאשמועינן דאפילו לחולין גרידא נמי מהני לאוכל חולין בטהרה הלכך מהניא נמי הכא: **אלא אפילו בנשען.** דהוי ספק טומאה שאינה מוכחת הואיל ותנן לקמן דמהניא לתרומה מהניא נמי לחולין הטבולין לחלה: **פורקין.** משאוי: **טמא.** דשמא מתוך כובד המשא נשען זב על הטהור ונמצא טהור מסיטו או טהור נישען עליו וכתיב במרכב הזב (ויקרא טו) והנושא אותם וכ"ש זב בעצמו: **וכולן.** אפי' משא כבד: **טהורין לבני הכנסת.** אוכלין חוליהן בטהרה שאין זה היסט גמור וכל שכן שספק הוא: **וטמאין לתרומה.** מדרבנן ואפי' בספק: **וחולין הטבולין לחלה כחלה דמו.** דמהני בהו ספק נשען כחלה גמורה: **וקוצה לה חלה.** שכל זמן שלא קראה שם עליה הרי היא כחולין וטבול יום דינו כשני ואינו עושה שלישי בחולין וכשהיא קוצה לא תקרא לה שם אלא מניחתה לחלה בכפישה או באנחותא הם כלים שאין להם בית קיבול כגון נסרים ואין מקבלין טומאה. ואצרכוה רבנן הכי משום היכרא שלא תגע בה טבול יום אחר שקראה לה שם ודכוותה אמר בסוף פ' הניזקין (גיטין סב.) ובתשובת רב האי לאימי אנחותא נסרים לווחין שמסגרין הנגרים ומשפין הלווחין: **ומקפת.** מקרבתה לכלי אצל העיסה וקוראה לה שם שמצוה לתרום מן המוקף. מוקף סמוך כמו מקיפין שתי חביות במס' ביצה (דף לג:) וכמו אין מקיפין בגועי (חולין מו:) שמקיפין זו לזו לראות אם דומים הם בנקביהן: **שודאי מטמא חולין.** כמו משא הזב: **דודאי.** נדה ממש: **ספקה.** מעת לעת: **ולא בחולין שנעשו על טהרת תרומה.** וקס"ד הוא הדין לחולין הטבולין לחלה דהם נמי נעשין בטהרת חלה המעורבת בהן: ומשנינן חולין הטבולין לחלה עדיפי מחולין שנעשו על טהרת תרומה דהכא עריבא בהו חלה אבל התם נטירותא יתירתא קביל עליה: **פתיכא.** מעורבת:

מתני'

כהן ועוד דאפילו לא נולד לה ספק שרי לטמאותה וליכא הפסד כהן דחבר הוא ויפריש עליה ממקום אחר אבל התם איירי בעם הארץ שלא יפריש ממקום אחר וא"ת דבפרק הניזקין (גיטין דף סא.) תנן משאלת אשה לחברתה החשודה על השביעית נפה וכברה כו' אבל לא תבור ותטחון עמה משאלת אשת חבר לאשת ע"ה נפה וכברה ובוררת וטוחנת עמה אבל משתטיל המים לא תגע בהם ובעי בגמרא מ"ש רישא ומ"ש סיפא אמר אביי בדמאי הקילו ומשתטיל המים דהוכשרו לא תגע בהם אף קודם לישה רבא אמר בעם הארץ דר"מ וטומאה וטהרה דרבנן ופריך והא מדקתני סיפא משתטיל המים מכלל דרישא מיירי בלא הכשר ומאי טומאה וטהרה איכא ומשני אידי ואידי בהוכשר ורישא בטומאת חולין וסיפא בטומאת חלה ומשתטיל המים היינו לישה וגלגול אלמא אוסר אביי ליגע כי הוכשר לברור ולטחון אף קודם גלגול ולישה אע"ג דאם הפריש קודם לישה וגלגול לא עשה ולא כלום (וי"ל) ולדידיה נמי צריך לתרץ דהתם אסור משום הפסד כהן ובמשנתין ליכא הפסד כהן כדפרישית ולרבא דפי' לגרום טומאה קודם גלגול אע"ג דליכא הפסד כהן צריך לתרץ ההיא דפרק רבי ישמעאל (ע"ז דף סו.) כתירוץ לאמון דהתם אסור משום משמרת תרומתי אבל בעיסה קודם גלגול לא מיקריא טבלה לחלה כיון דאם הפריש חלה קמח לא עשה ולא כלום אי נמי כמו שתירץ ר"ת שם דהתם בגיטין ליכא כי אם חשדא בעלמא אבל ההיא דאין בוררין מיירי בודאי עושה פירותיו בטומאה ושם יש להאריך:

שלא תאמר בהוכחות שנינו · פירש"י כגון שני שבילים ספק הלך בטהור ולדבריו צריך לומר שבאו לשאול בבת אחת דאי בזה אחר זה טהורין ונראה לפרש כי ההיא דתניא בתוספתא דטהרות (פ"ו) ב' שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך באחד מהם ועשה טהרות (א) והלך בשני ועשה טהרות אלו ואלו מוכיחים פירוש מוכיחים לטומאה דאיזה מהם נטמא ומשום ליגא דמוכיחים קאמר הכא בהוכחות שנינו: **וכולן** טהורים לבני הכנסת · פירש"י דקאי אמשאן כבד ואין נראה דבמשאן כבד נראה דטמא אף לחולין דאי אפשר שלא יסיטו זה את זה אלא אמשאן קל קאי וכן משמע במס' זבין (פ"ג מ"ב) דקתני התם משאן קל טהורין לבני הכנסת וטמאין לתרומה והא דקתני הכא כולן טהורין לבני הכנסת אכל עניבה דטהרה דהתם קאי וא"ת דהכא קרי ליה בני הכנסת לחברים האוכלין חולין בטהרה ובפרק פסולי המוקדשין (בכורות לו:) גבי מומי בכור קאמר דהתם על פי ג' בני הכנסת והתם אפילו ג' הדיוטות כשרים וי"ל דהכא נמי מזכיר בני הכנסת לגריעותא כלומר שאינם אוכלין תרומה: **ומקפת** וקורא לה שם · הכא משמע דאפילו (א) בשעת קריאת שם צריך הקפה וקשה דאמר בסוטה פרק כשם (דף ל:) רבי אליעזר אומר חלה ניטלת מן המוקף מן הטהור על הטמא כיצד ב' עיסות אחת טמאה ואחת טהורה נוטל שיעור חלה מעיסה שלא הורמה חלתה ונותן פחות מכביצה מעיסה טהורה באמצע בין שיעור חלה לעיסה טמאה כדי ליטול מן המוקף והתניא כבילה ומשני הך ברייתא סברה חולין הטבולין לחלה לאו כחלה דמו ולהכי לא אתי כבילה דהוי שני ומטמאה לשיעור חלה והשתא מ"מ קשה כשיקרא לה שם חלה יהיה שלישי אלא משמע דבשעת קריאת שם ירחיק מעט שיעור חלה שלא יגע בכבילה ומשיב שפיר מוקף כיון דלפני קריאת שם היתה מחוברת וי"ל דהתם מיירי כשיש הרבה מעיסה טהורה ולא שיעור חלה גרידא כדקתני ב' עיסות אחת טהורה ואחת טמאה ורוצה להפריש קצת מן הטהורה כדי לתקן עצמה ואף הטמאה הלכך כיון דחולין הטבולין לחלה לאו כחלה דמו לאו הוי כבילה דהוא שני מטמא העיסה הטהורה וכי יפריש ממנה חלה ויקיף לה אין בכך כלום *והא דפסקינן לקמן כר' אליעזר דאמר הסל מצרפן לחלה ולא בעי נגיעה הייט להתחייב בחלה אם יש פחות מכשיעור דהכי תנא במסכת חלה (פ"ב מ"ד) העושה עיסתו קבים[ב] ונגעו זה בזה פטורין מן החלה עד שישוכו ר"א אומר אף הרודה ונותן לסל הסל מצרפן וכן משמע בהא שוברין (פסחים מח:) והשתא אתי שפיר דר"א גופיה מצריך נגיעה בשעת קריאת שם בפרק כשם (סוטה דף ל:) וכמו בפסח לנגיע כל המצות (בסל) כשמפרישין אחת על כולן דאין הסל מצרפן לכך ואע"ג דאמרינן בפ"ק דביצה (דף ט:) ובבכורות בפ"ק עד כמה (דף כו:) (ב) אמרינן תרומת חולה נאכלת והולך ואח"כ מפריש אע"ג דאין מוקף למה שאוכל כבר הייט בעיסה שנילושה יחד והיתה כבר מחוברת הקילו בתרומת חולה לאחר ול"ע אי חשיב מוקף בנגיעה גרידא בלא צירוף הכלי או בלא נשיכה דנותן פחות מכביצה באמצע מ"מ למימר דהייט נשיכה:

וצ"ל דאפילו [בלא] מוקף אסור שועיל צירוף סל ובפרק כשם דנקט ר' אליעזר נגיעה משום דמקפיד על נגיעתו משום טומאה אין מועיל צירוף כלי וכן משמע קצת בירושלמי דאמר במסכת חלה פ"ב דבר שהוא מקפיד על [מגורו] אין כלים מצרפין (נראה כמקום בית נגיעת כלי) אם מקפיד על הפרוכתו הכלי מצרף עיסה טהורה ועיסה טמאה אינו אותם כדבר שמקפיד על פרוכתו · ג"י:

והאי טבול יום כיון דודאי לא מטמא חולין לא גזרו עליו משום חולין הטבולין לחלה ובברייתא נמי קתני (ג) ובשלישי טהור בחולין משמע בחולין הטבולין ותימה דהכא משמע דאין שני פוסל בחולין הטבולין לחלה משמע דכ"ש דאין שני פוסל בחולין שנעשו על טהרת תרומה כדאמר בסמוך דמשמע דקילי מחולין הטבולין לחלה ובפרק שני דחולין (דף לג:) אמרינן דשלישי טמא בחולין שנעשו על טהרת תרומה ובפרק כשם (סוטה דף ל:) שהבאתי לעיל מוכח דשני עושה שלישי בחולין הטבולין לחלה למ"ד כחלה דמו וי"ל דטבול יום קיל טפי דאין צריך רק הערב שמש והא דתניא בברייתא דשלישי טהור בחולין הייט שלישי דטבול יום אי נמי ה"פ כיון דשלישי טהור בחולין דעלמא לא גזרו חכמים בחולין הטבולין לחלה ליטמא מטבול יום ולכך פריך מיניה טפי אנשען ולא פריך מיניה אבל שלישי דטמא בחולין הטבולין לחלה משום דנשען נמי טומאה קלישא היא ומטמא אפילו מגע קל כדפרישית לעיל:

הנח מעת לעת דרבנן · אע"ג דנשען נמי דרבנן טומאת מעת לעת קיל טפי שאין שום ספק טומאה בעצה שעסקה בטהרות:

א) מיהו בתוספתא שלפנינו גרסי' והלך בשני ועשה טהרות אלו ואלו מוכיחות כו' והגיהו כפי' רש"י ותו' רש"י ב) [צ"ל קבים, וכ"ה במשנה שם]

שמעתי

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ומקפת וכו' דאפילו לשעת קריאת שם: (ב) בא"ד בפרק עד כמה נמי אמרינן: (ג) ד"ה והאי וכו' ובברייתא נמי קתני ובשלישי טהור:

גליון הש"ס

גמ' ומניחתה בכפישה · ע"ל שם ע"ב במתני' דלא קתני לה וצ"ע:

תוספי הרא"ש

[illegible]

תוספי הרא"ש

שלא תאמר בהוכחות שנינו · פירש"י כגון שני שבילין ספק הלך [illegible]

שנולד בה ספק קודם גלגול אסור לטמאותה ואפי' לר' יהושע דאמר גבי חבית של תרומה שנולד בה ספק טומאה יניחנה במקום התורפה · הא אמרינן בפ"ק דפסחים נראה אין בידים לא ואביי ורבא הוא דקאמרי דהך רישא לאו דווקא בהוכחות אלא אפי' נמי בנשען : משאן כבד טמאין · משום דאי אפשר שלא יהא ניסט [illegible]

אחר שנתנן בכפישה להיכרא · א"נ הוא דפסיק תנא לא חשיב מוקף אע"פ שהפרישה כך : התם לא פתיכא בהו תרומה · משמע הכא דחולין שנעשו על טהרת הקדש קיל לחלה · ותימה דלעיל קתני מפני שהוא שלישי שלישי טהור בחולין · ובפ"ק דחולין משמע [illegible]